

[Albrechtsen]

samlet beløb. Derfor kaldte jeg det en husleje-forhøjelse, men hvis fru Lone Dybkjær ikke synes, at vi skal kalde det det, men kalde det varme- og elforhøjelse, skal det ikke skille os ad. Det afgørende er, at vi nu er enige om, at man rent faktisk i disse områder får denne forhøjelse.

Så siger fru Lone Dybkjær, at det ikke kan begrunde sociale kompensationer generelt, at der er nogle, der bliver ramt i forskellige enkelte områder; de må altså ligesom tage til efterretning, at der er et generelt system, som de bliver ofre for, fordi de er så uheldige at bo et sted, hvor det rammer helt skævt.

Det er den ene side af sagen, og så siger fru Lone Dybkjær samtidig: men vi kan heller ikke tage det problem i betragtning, der opstår for f.eks. de lejere, som bor i de områder, når vi ser på huslejevirkningen; man kan heller ikke diskutere problemet i form af huslejen. Man kan altså ikke gøre noget ved problemet – det er fru Lone Dybkjærs konklusion. Der er disse urimelige virkninger – det anerkender fru Lone Dybkjær – og fru Lone Dybkjær fastslår, at det vil man ikke gøre noget ved. Der er en række forskellige grunde, og dem bør vælgerne kende, så de kan bedømme, om de er rimelige eller ikke rimelige, men det ville have været rigtigt at starte denne debat med simpelt hen at konstatere, at det er sådan.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg går ud fra, at Folketingets formand kan være enig med mig i, at det, vi har til debat i dag, ikke vedrører huslejestigninger, men alene energiafgifter.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg er bange for, at jeg må sige, at forståelseskløften mellem hr. Dohrmann og mig nok er så stor, at vi ikke kan bygge bro over den på et enkelt møde her i Folketinget, eller sagt på en anden måde: tre fjerdedele af det, hr. Dohrmann sagde, forstod jeg ikke, og den sidste fjerdedel var i hvert fald forkert. Men det er muligt, at hr. Dohrmann ikke har forstået, hvad jeg har sagt; jeg synes bare, at jeg af hensyn til referatet må sige, at der ikke var noget af det, hr. Dohrmann sagde, som havde grundlag i noget af det, jeg havde sagt, men sådan kan debatten jo forme sig en gang imellem.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

Vi er jo kommet langt rundt i denne debat, og jeg skal gøre det ganske kort.

For det første har jeg nogle kommentarer til hr. Hans Hækkerup, idet Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti jo har stillet ændringsforslag om, at afgiften på blyfri benzin skal nedsættes med yderligere 43 øre. Jeg synes, at det, der har præget både den socialdemokratiske ordfører og Socialistisk Folkepartis ordfører, er en underlig læsning og forståelse af tallene.

Forholdet er dette, at der efter det af regeringen fremsatte forslag vil være en prisdifference mellem blyholdig og blyfri benzin på 39 øre. I Norge er det tilsvarende beløb 25½ øre, og i Sverige er det 18 øre. Vi er altså det land, der har den største prisdifference, men det mindste procentvise salg af blyfri benzin. I Sverige har man den mindste prisdifference og det største salg af blyfri benzin. Det kunne da godt henlede bare tanken på, at det ikke er den omstændighed, at man har et lavt afgiftsniveau og lave priser, der er afgørende for, hvorvidt man sælger mere blyfri benzin eller ej. Så dette at tro, at salget af blyfri benzin skulle stige, hvis man gør prisafstanden større, er der ikke belæg for på nogen som helst måde.

Derfor henstiller jeg, at man afviser forslaget.

Så nævnte hr. Hans Hækkerup, at regeringen ikke har stillet forslag om en nedsættelse af benzinafgiften, til trods for at prisen i dag er højere, end den burde være. Det er jo simpelt hen heller ikke rigtigt. Prisen på benzin – og jeg taler her om 98 oktan – er 6,67 kr. Den højeste pris i 1985 var 6,72 kr. i juni. Hvis hr. Hans Hækkerup gør sig bekendt med den aftale, som vi justerer ved alle disse lovforslag, så kan han konstatere, at vi ikke justerer prisen på grund af prisudviklingen som sådan, men i forhold til det prisniveau, der baserer sig på en råoliepris på 17½ dollar pr. tønde og en dollarkurs på 8,50 kr. Det er de priser, der stort set svarer til priserne i 1. kvartal i år, og det medfører helt klart, at der ikke skal yderligere afgifter på benzin, og at prisen heller ikke skal nedsættes.

Hr. Thoft indviede os i en transaktion, som jeg heller ikke forstår, og som efter min mening også skyldes en mærkelig omgang med tallene. Hr. Thoft, der jo interesserer sig